

ningen kan blive kjendt med og forstaa, hvorledes det forholder sig hermed. Jeg tror derfor ikke, at vi kunne vedtage en saadan Lov, i alt Fald ikke nu, thi jeg tror, at den vil volde mange Banskeliigheder og Bryderier overfor Befolkningen, og endvidere tror jeg ogsaa, som min ærede Nabo tilvenstre (Madsen) sagde, at naar det skulde gjøres til Lov, at Befolkningen skulde modtage en saadan Lov, vilde man gjøre den en meget slet Tjeneste ved at give en saadan Lov. Dette er et Punkt, som ogsaa for mig er saa vigtigt, at jeg ikke vilde gaa ind paa en saadan Lov, i alt Fald saa længe dette stod deri. I det Hele taget ynder jeg ikke dette System, og jeg tror ogsaa, at det er uundværdigt, at vi faae en Forandring i saa Henseende, navnlig for den største Del af Befolkningens Skuld. Naar det er udtalt, at denne Forandring netop skulde være til stor Gavn og Nytte for de Handlende, saa vil jeg indrømme Nødværdigheden heraf for de større Handlendes Bedkommende; men de Herrer vide ligesaa vel som jeg, at vi i Nutiden have mange Handlende omkring paa Landet, som hedde Kjøbmænd, men det er Folk, som aldrig have lært Handelen eller kjende Noget til den Slags Vægt eller Maal; jeg tror, at det vilde være særdeles uheldigt for disse Kjøbmænd, naar de skulde tvinges til at bruge saadan Vægt og Maal, som de aldrig i Verden vide, hvad er, og maasse aldrig kunne lære. Vi have i de senere Aar ikke haat stort Held med at faae Reformere frem i den Retning, hvori vi Alle vide, at den store Del af Befolkningen kunde ønske dem. Jeg tror, at hvis vi nu vilde blive enige om en saadan Lov som denne og vilde komme hjem og vise Befolkningen den og sige: Her kunne I se, i Aar have vi faaet Noget at vise Eder, det er en meget vigtig Reform, som griber meget vidt om sig. Jeg er da vis paa, at Befolkningen vilde sige: Dersom I sidde derinde for at lave saadanne Reformere og ikke kunne skaffe noget Bedre, saa maa I hellere lade være. Det vilde snarere være en Bjørnetjeneste, man viste dem, end en Belgjærning. Kunde man virkelig faae andre Reformere, vilde det være en Belgjærning; men den Slags Love tror jeg ikke vilde være nogen Belgjærning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) mente, at det ikke vilde blive saa besværligt for Folket at føre denne Sag igjennem. Dersom alle Danmarks Mænd og — jeg kunde gjerne tage Kvinderne med — vare saa lærde som det ærede Medlem, saa vilde det være meget let, men vi vide jo Alle, at der ikke er ret Mange, som besidde en saadan Lærdom, og de behøve det just heller ikke i saa høj Grad; men de fleste i Danmark ere jo Almuesfolk, som ikke besidde en saadan Lærdom, og for dem, der daglig ville komme til at benytte dette System, tror jeg ikke, at det vil være saa let at forstaa, for dem vil det sikkert blive besværligt. (Berg: Uha!) Det ærede Medlem siger: Uha,

men det er nu min Mening. Som sagt, jeg anser ikke denne Lov for nødvendig for Befolkningen i Almindelighed. Jeg tror, at vi meget godt kunne komme igjennem med, hvad vi have. Det er Noget, vi forstaa og have forstaaet og kjendt i mange Aar. At Folk virkelig ikke skulde kjende det nuværende System saaledes til Bunds, — hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds mente —, at de skulde kunne lade sig examinere f. Ex. i Løndemaal og Sligt, kan gjerne være, men i alt Fald kjende de det saa godt, at de vide, hvad det er, og kunne forstaa at bruge det, det er jeg vis paa. (H. Nielsen: De lære det ogsaa!). Sa, men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds sagde, at han ikke troede, at der var Mange — ikke engang her i Salen —, som kunde lade sig examinere i Løndemaal efter det gamle System. Jeg tror, at Befolkningen i alt Fald kjender det saa godt, at den godt veed, hvad det er, og forstaaer at bruge det. Jeg er ganske vis paa, at naar Folk sælge en Lønde Sæd vide de godt, hvad de sælge, og hvad de faae for det. (Bust: Vi sælge næsten aldrig i Lønder!) Søs os bruge vi at sælge haabe efter Løndemaal og Vægt, begge Dele tilfammen. Jeg skal hermed slutte, idet det høie Thing af, hvad jeg nu har udtalt, vil se, at jeg ikke kan slutte mig til det Forslag, som her foreligger. Om jeg vil stemme mod Overgangen til 2den Behandling, vil jeg ikke sige i dette Dødblik; det vil komme an paa Omstændighederne.

G. Petersen: Jeg har den Anskuelse, at Meterystemet mere og mere vil trænge sig ind i det praktiske Liv. Jeg har den Overbevisning, at det maa komme dertil, men dog kan jeg ikke tilraade Vedtagelsen af dette Lovforslag, idet jeg tror, at det vilde være en altsor stor Revolution i vort daglige Liv, dersom det skulde gjøres til en Lov. Meterystemet er jo allerede trængt ind i Handelen, man kan overalt faae Metermaal at kjøbe og i mange Aar have vore Handlende brugt dette Maal. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) tror, at det vil være til en saa overordentlig Gavn for de Handlende og Industridrivende, saa anser jeg dette for en Overdrivelse. Jeg tror ikke, at det vil være til Gavn i nogen saa stor Grad. Vi have i mange Aar lært at kjøbe et Stykke Løi beregnet efter Metermaal, og have omfat det i dansk Maal, og dette har aldrig haft stor Nødværdighed. Naar det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds (Lauher) mente, at medens Meterystemet er beregnet efter Distancen mellem Nordpolen og Ækvator, havde vort System slet ikke noget Bestemt, saa maa jeg dertil bemærke, at, saa vidt jeg erindrer, er vort System dannet efter 62 Pund rensset Vand (Berg: Ikke for Længdemaalenes Bedkommende!) Ganske vist, og man har saaledes noget Bestemt at holde sig